

Undersøgelse af en Sag, som det staaer til Ministeriet og Havneraadet at begrænse, paa hvilken Maade de vilde, skulde kunne forsyre og øbelægge Noget. Man vil erindre, at der ikke i sjerneste Maade er Tale om at forlange Penge til Forberedelse eller Udførelse af Hr. Andersens og Mr. Murrays Plan; der er blot Tale om at see, om ikke en Overenskomst kunde blive truffen imellem Havneraadet og disse Mænd, saaledes at det kunde blive sagt, at dersom den Tid kommer, paa hvilken de fornødne Pengemidler kunne skaffes tilveie her eller andetsteds — der er ikke Tale om at skaffe dem fra Staten selv — saaledes at man kunde iværksætte en fornuftig og tilstrækkelig Udbivelse af Kjøbenhavns Havn mod Syd, saa at Kjøbenhavn ikke aldeles skal blive overfløjet af sine Medbejlerere paa den anden Side i den Grad, som der allerede viser sig Tegn til, fordi man der har virket, medens man her har sovet —, da skal der skee en nøiere Undersøgelse af Sagen end den, de Herrer i Havneraadet, der have Magten, maastee have ladet den blive tilbeel. Jeg spørger, hvorfor man ikke, naar noget Spørre og Bedre i Tiden kunde komme frem, vil lade det skee; kan det ikke skee, da kan Ministeriet og Havneraadet sige, at de ikke kunne billige eller udføre det, og da ere de 4,000 Rbd. Alt, hvad denne Sag har kostet, men kan det skee, hvormedet vil der da ikke være vundet? Der er ikke Tale om, at der derved skal arbeides hen til eller udføres Noget af de Herrer Andersens og Murrays Plan; ja, hvis der var Tale herom, kunde der være Noget i det fremsatte Raisonnement, men der er ikke Tale derom. Naar det siges, at hele Sagen derved sthydes ud, og at Arbeidet ikke kan paabegyndes, saa siger jeg, at man jo kan arbejde paa mange andre Steder end netop paa de Steder, hvor Uenigheden træder frem, og hvor et Arbeide maastee vilde forhindre et senere Arbeide af større Omfang. Desuden maa jeg bemærke, at hele denne Undersøgelse kan skee, inden den Tid kommer, da der overhovedet kan arbeides, og jeg vil derfor henstille til den ærede sidste Taler, om han egentlig kan have Noget imod, at hele denne Overveielse finder Sted og fuldendes, inden Udførelsen af Havneraadets Plan

paabegyndes. Jeg skal, da jeg virkelig anseer Sagen for at have saa stor Betydning for Hovedstaden, og da jeg ligesom den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valdkreds (S. Rde) anseer den for saa overmaade vigtig, at vi bør gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt for at befordre Handelens og Skibsfartens Udbredelse, indstændig opfordre Thinget til ikke at vige tilbage af de Hensyn, her ere gjorte gjældende, fra at votere en i sig selv ikke stor Sum.

Erhæring: Jeg synes, at næsten alle de, der have haft Ordet i denne Sag, ere gaaede bort fra det Standpunkt, hvorpaa man maa stille sig, naar man vil bedømme, om der er Anledning til at gaae ind paa Forslaget om at bevilge endnu 4,000 Rbd. til Indenrigsministeriets Udgifter eller ikke. Den ærede sidste Taler førte Sagen noget mere hen til det bestemte Standpunkt, hvorfra der skal gaaes ud. Dersom jeg forstod ham saavel som Slutningen af den ærede første Talers Foredrag rigtig, forlanger man egentlig af Forsamlingen, at vi skulle votere en Sum, hvormed vi skulle bringe Indenrigsministeren til at optræde som Forligscommission mellem Communen og det Andersenske Project, og dertil skulle vi give ham Midler, for at han kan søge Hjælp udenfra, forsaavidt hans og hans Ingenieurers Kyndighed ikke rækker til at dømme disse Parter imellem, til at udføre denne Forligsdom. Dette er en af de Ting, som jeg troer, at Forsamlingen, saavidt muligt, aldeles ikke skal give sig af med. Forsamlingen skal ikke træde op her og sige til Indenrigsministeren: Her række vi Dig Pengemidler, for at Du kan blande Dig ind i en Sag, der ikke directe kommer Dig ved, og for at Du kan forsøge at dele Parter imellem, der ikke staae som Parter ligeoverfor Ministeren, der kun er den, der handler paa Statens Begne. Ministeren har kun at bedømme Communens Udgifter, og det under sin Ansvarlighed, for at paasee, at de Midler, Communen vil paaligne de i Communen Boende, svare til den Hensigt, som et vist formaals Opnaelse stiller i Sigte. Finder Ministeren, at Communen vil gaae ud over de forstandige Grændser i saa Henseende, skal han